

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Moniky Vackové a soudkyň JUDr. Aleny Hrdličkové a JUDr. Gabriely Kučerové v právní věci žalobce: **Inter Euro Company OÜ**, reg. kód: 11126879, se sídlem Tallinn, F.R. Kreutzwaldi 4A-24, Estonsko, zastoupeného JUDr. Markétou Němcovou, advokátkou se sídlem Brno, Riegrova 1378/1, proti žalovanému: **DACHSER GmbH & Co. KG**, reg. kód: DE 128779390, se sídlem 87499 Kempten, Memminger Strasse 140, Spolková republika Německo zastoupenému JUDr. Peterem Arendackým, advokátem se sídlem Bratislava, Čapkova 2, Slovenská republika, **o zaplacení částky 660,- EUR s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 23. prosince 2013, č.j. 6 EVC 1/2013-113**

t a k t o:

Rozsudek soudu prvního stupně **se ruší** a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví citovaným rozsudkem soud prvního stupně v celém rozsahu vyhověl žalobě o zaplacení částky 660,- EUR s příslušenstvím (výrok I) a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.138,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce (výrok II).

Rozhodl tak o žalobě, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky v záhlaví uvedené z titulu dlužného přepravného. Listinnými důkazy provedenými na jednání dne 23. 12. 2013 měl soud prvního stupně za prokázána žalobní tvrzení o tom, že dne 7.2.2012 byla mezi účastníky uzavřena Převážní smlouva č. 3/138488, na jejímž základě se žalobce zavázal provést pro žalovaného ve dnech 14.3. -15.3.2012 přepravu nákladu z Breckerfeldu (Německo) do Prahy (Česká republika) za dohodnutou částku 660,- EUR, že žalobce přepravu provedl a dne 17.4.2012 vyúčtoval vystavenou fakturou žalovanému částku 660,- EUR se splatností 17.5.2012, kterou žalovaný žalobci nezaplatil a na jeho následnou upomínku nereagoval.

V odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně dále uvádí, že dne 23.12.2013 jednal v nepřítomnosti žalovaného dle § 101 odst. 3 o.s.ř., neboť jeho opakovanou žádost o odročení jednání nepovažoval za důvodnou. Odkázal přitom na předešlých pět podání žalovaného s návrhy na odročení nařízených jednání, případně na přerušení řízení (ze 4.10.,21.10., 5.11.,2.12 a 11.12.2013), což zároveň považoval za trvalou snahu žalovaného oddálit jednání a meritorní rozhodnutí věci. Zakázkový list č. TB 016396 neprokazuje, že závada, kvůli níž se zástupce žalovaného údajně nemohl k poslednímu jednání dostavit, vznikla na vozidle v jeho vlastnictví. Po právní stránce posoudil soud prvního stupně věc jako nárok na zaplacení přepravného z platně uzavřené smlouvy o přepravě, a protože

z provedených důkazů vyplynulo, že tento nárok je v celém rozsahu důvodný, žalobě zcela vyhověl a procesně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Tento rozsudek napadl včas podaným odvoláním žalovaný, přičemž soudu prvního stupně především vytýkal, že jeho postupem byla žalovanému hrubým způsobem odňata možnost jednat před soudem. Pokud soud jednal a rozhodoval dne 23.12.2013 v nepřítomnosti žalovaného a jeho právního zástupce, neměl k takovému postupu splněny podmínky dle § 101 odst. 3 o.s.ř. Zástupce žalovaného omluvil svou neúčast na uvedeném jednání z důvodu technické poruchy na svém vozidle, nemohl se dostavit k soudu a proto požádal soud o odročení jednání e-mailem ze dne 23.12.2013, který zaslal soudu v 8,50 hod., tento e-mail byl soudem přečten uvedeného dne v 8,52 hod. Jednání mělo začít v 10,30 hod., zástupce žalovaného se tedy omluvil a zároveň požádal o odročení jednání včas. Zároveň zaslal soudu e-mailem doklad o odtahu poškozeného vozidla, jímž se na soudní jednání uvedeného dne dopravoval. Otázka, zda toto vozidlo bylo ve vlastnictví zástupce žalovaného, je irelevantní, nicméně zástupce žalovaného je skutečně vlastníkem tohoto vozidla, jak vyplývá z údajů v technickém průkazu. Dále žalovaný v odvolání zdůraznil, že se v žádném případě nesnažil oddálit projednávání žaloby a pokud žádal soud o odročení již dříve nařízeného jednání v této věci, bylo to vždy po dohodě s žalobcem především z toho důvodu, že mezi účastníky probíhala mimosoudní jednání. Po věcné stránce pak žalovaný ve svém odvolání poukázal na procesní obranu uplatněnou již v jeho vyjádření ve věci samé z 1. 10. 2013, spočívající v zápočtu jeho nároku z titulu náhrady škody do výše žalované částky. Prokázat tento vzájemný nárok žalovanému soud znemožnil svým shora uvedeným procesním postupem. S odkazem na všechny tyto skutečnosti se žalovaný domáhal, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobce se k odvolání žalovaného nevyjádřil.

V souladu s čl. II., odstavec 2 přechodných ustanovení k zákonu č. 293/2013 Sb., jímž byl s účinností od 1.1.2014 změněn občanský soudní řád, postupoval odvolací soud v odvolacím řízení podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31.12.2013. Odvolací soud ve smyslu § 212 o.s.ř. přezkoumal napadené rozhodnutí, aniž za tím účelem nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Podle § 115 odst. 1 o.s.ř. nestanoví-li zákon jinak, nařídí předseda senátu k projednání věci samé jednání, k němuž předvolá účastníky a všechny, jejichž přítomnosti je třeba.

Podle § 101 odst. 3 o.s.ř. nedostaví-li se řádně předvolaný účastník k jednání a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, může soud věc projednat a rozhodnout v nepřítomnosti takového účastníka; vychází přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů.

Z obsahu spisu soudu prvního stupně plyne, že soud dne 11.11.2013 nařídil jednání ve věci samé na 23.12.2013 od 10,30 hod. K tomuto jednání předvolal zástupce obou účastníků řízení. Dne 23. 12. 2013 v 8,50 hod. bylo z e-mailové adresy zástupce žalovaného xxx doručeno do podatelny Obvodního soudu pro Prahu 9 podání ze dne 23.12.2013, jehož přílohou byla omluva neúčasti zástupce žalovaného na uvedeném jednání. Jako důvod zástupce žalovaného sdělil, že po nástupu na cestu měl technické problémy s autem, které musel nechat odtáhnout do servisu. Připojil rovněž doklad o přijetí vozidla do opravy a požádal soud o odročení jednání a stanovení jeho nového termínu.

Z připojeného dokladu – zakázkového listu č. TB 016396 ze dne 23. 12. 2013 vyplývá, že odběratel JUDr. Peter Arendacký předal dne 23. 12. 2013 dodavateli AUTOGRAND a.s.

se sídlem Bratislava, Vajnorská 167 do opravy vozidlo tovární značky Toyota. Vozidlo bylo odtaženo, nemá výkon, zhasíná motor a je v nouzovém režimu.

Z protokolu o jednání před soudem prvního stupně ze dne 23.12.2013 (č.l. 102-104 spisu) vyplývá, že jednání ve věci samé bylo zahájeno dne 23.12.2013 v 10,30 hod., byla přečtena omluva zástupce žalovaného na č. l. 100-101 spisu a bylo vyhlášeno usnesení, že bude jednáno v nepřítomnosti žalovaného a jeho právního zástupce. Jednání tak proběhlo pouze za účasti právní zástupkyně žalobce JUDr. Markéty Němcové, byla přednesena žaloba, přečteno vyjádření žalovaného na č. l. 56-57 spisu, provedeny listinné důkazy, vyhlášeno usnesení o skončení dokazování a následně vyhlášen rozsudek.

Ze shora uvedeného vyplývá, že zástupce žalovaného doručil soudu omluvu své neúčasti na nařízeném jednání včas (cca půl druhé hodiny před plánovaným začátkem jednání) a tuto omluvu spojil s žádostí o odročení z důležitého důvodu, jímž byla porucha na jeho vozidle. Zároveň tento důvod doložil zakázkovým listem číslem TB 016396 ze dne 23. 12. 2013, z jehož obsahu vyplývá, že uvedené vozidlo bylo odtaženo do autoservisu v Bratislavě.

Odvolací soud se tak ztotožňuje s názorem žalovaného, že podmínky pro postup soudu prvního stupně dle § 101 odst. 3 o.s.ř. nebyly v tomto případě splněny. Jak ostatně vyplývá i z odůvodnění napadeného rozsudku, omluva zástupce žalovaného ze dne 23. 12. 2013 se dostala včas, to je půl druhé hodiny před začátkem nařízeného jednání, do dispozice soudu a ten pak postupoval nesprávně, pokud omluvu zástupce žalovaného spojenou s žádostí o odročení jednání nepovažoval za důvodnou. Zástupce žalovaného doložil shora citovaným zakázkovým listem, že dne 23. 12. 2013 měl poruchu na vozidle, jímž se ze sídla své kanceláře v Bratislavě dopravoval k soudnímu jednání do Prahy, a že toto vozidlo muselo být odtaženo do autoservisu v Bratislavě. Tuto skutečnost je třeba dle názoru odvolacího soudu považovat za důležitý důvod pro odročení jednání, o němž zástupce žalovaného zpravil soud prvního stupně s dostatečným časovým předstihem.

Pokud soud prvního stupně odkazoval na předešlé žádosti žalovaného o odročení jednání, je třeba zdůraznit, že první jednání v této věci nařídil soud již na 7. 10. 2013 a o odročení tohoto jednání požádali oba účastníci podáními svých právních zástupců ze 4.10.2013. Zástupkyně žalobce odůvodnila žádost kolizí s jiným jednáním, zástupce žalovaného poukazem na probíhající mimosoudní jednání účastníků. Soud prvního stupně dne 7. 10. 2013 nařízené jednání zrušil a zástupce obou účastníků vyzval ke sdělení, zda došlo k mimosoudní dohodě. Zástupkyně žalobce sdělila podáním ze dne 18. 10. 2013, že mimosoudní jednání probíhají a podáním z 25. 10. 2013, že ohledně mimosoudního vyrovnání neobdržela dosud od žalovaného žádnou reakci. Zástupce žalovaného podáními z 21. 10. 2013 a z 5. 11. 2013 sdělil soudu, že mimosoudní jednání nadále probíhají. Dne 11. 11. 2013 nařídil soud jednání na 23. 12. 2013, přičemž již podáním ze dne 18. 11. 2013 požádala o odročení jednání zástupkyně žalobce z důvodu dlouhodobě plánované zahraniční dovolené. Zástupce žalovaného požádal o odročení tohoto jednání podáním z 2. 12. 2013 s odkazem na nadále probíhající mimosoudní jednání a podáním z 11. 12. 2013 navrhl přerušování řízení ze stejného důvodu, s nímž žalobce v podání z 16. 12. 2013 nesouhlasil. Z uvedeného je tak zřejmé, že žalobce požádal o odročení nařízených jednání jen ve dnech 4. 10. a 2. 12. 2013, a to současně s žalobcem či až po žádosti žalobce. Průběh mimosoudních jednání účastníků rovněž potvrdoval žalobce ve svých podáních adresovaných soudu. V takto popsaném chování zástupce žalovaného odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně neshledává trvalou snahu o oddálení projednání a meritorního rozhodnutí věci. Odvolací soud uzavírá, že

procesním postupem, který soud zvolil v souvislosti s jednáním ve věci samé dne 23. 12. 2013, žalovanému odňal možnost jednat před soudem.

Odvolací soud proto uzavírá, že řízení před soudem prvního stupně bylo postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a za odvolacího řízení nemohla být sjednána náprava. Odvolací soud proto za použití 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně zrušil a dle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. vrátil věci soud prvního stupně k dalšímu řízení. Na soudu prvního stupně pak bude, aby se vypořádal s věcnými námitkami žalovaného, vznesenými proti žalobnímu nároku, a znovu rozhodl jak ve věci samé, tak o náhradě nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. d/ o.s.ř.).

V Praze dne 25. srpna 2014

JUDr. Monika Vacková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Petra Valtrová